

KAPITOLA 2

TRÉNUJTE S MISTRY

„Zloděj hlasů“

I.

Ten kluk byl hodně nervózní.

Stál na malém pódiu¹ na 2. avenue, přímo v srdci Upper East Side na Manhattanu. Kousek od něj seděl Lorne Michaels, člověk, který může někomu otevřít dveře do toho nejprestižnějšího světa komiků a který stojí za historicky nejúspěšnějšími a cenami Emmy ověřenými televizními pořady.² Seděl na dřevěné židli, s tmavými očima a krátkými prošedivělými vlasy, a vyčkával, tiše a zkoumavě. Jeho tvář, jako vždy v podobných situacích, nedávala najevo vůbec nic.

Byl rok 1996 a místo, kde se tato scéna odehrávala, byl Comic Strip, nejstarší klub³ pro stand-up komiky v New York City. Dlouhovlasý kluk měl na sobě džínny a svetr a v třesoucích se rukou svíral plastovou figurku strašidla, které mělo oči jako korálky, rozježené neonové vlasy a nemělo na sobě kalhoty.

Šlo o jeden z nemnoha konkursů pro *Saturday Night Live*, každotýdenní zábavný pořad televizní stanice NBC. Za zády měl slavnou cihlovou zeď, na kterou vrhal kdysi stín třeba Eddie Murphy a stovky dalších komediálních superhvězd, před ním seděl hlouček starých producentů zábavných pořadů. Stál jen tak na místě a měl pocit, že mu nohy vrostly do místa, kde měl prožít nejděsivější tři minuty svého života.

Pak se ten kluk – jmenoval se Jimmy Fallon – nadechl a začal dělat to, co vždycky.

PŘED ASI DEVÍTI MĚSÍCI SE ZAČALA RANDI SIEGELOVÁ, odvážná a dynamic-
ká vyhledávačka talentů, věnovat novému projektu. Měla už různé zkušeo-
nosti ze zábavního průmyslu, pracovala s hvězdami jako David Spade nebo
Adam Sandler. V šestadvaceti letech začala spolupracovat se slavnou show
Saturday Night Live.

Jednoho dne jí kolega jménem Peter Iselin, který se nedávno přestěho-
val do Los Angeles z New Yorku, předal videokazetu s nahrávkou.

„Tohle je ten kluk,“ řekl jí (Randi pro něj kdysi pracovala jako stážist-
ka). „Umí vážně moc dobře napodobovat a chce se dostat do *Saturday
Night Live*.“

No jasně, pomyslela si Randi. To by chtěl úplně každý.

Ale na tu nahrávku se stejně podívala.

Pětiminutové domácí video zachycovalo adolescenta Jimmyho, jak vy-
stupuje v nějakém malém klubu. Jeho skeč představoval smyšlený konkurs,
který pořádá ta figurka s rozježenými vlasy, protože si hledá mluvčího.
Jimmy předváděl různé postavy, které se o místo „ucházely“. Jednou z nich
byl mimořádně přesvědčivý falešný Jerry Seinfeld.

„Byl roztomilý,“ vzpomíná na to Randi Siegelová. „Úplný zelenáč, ta-
kový nervózní kluk. Ale talent je vždycky vidět, a on ho jednoznačně měl.“

Poprosila proto o Jimmyho telefonní číslo.

ZA NĚKOLIK DNÍ ZŮSTALA RANDI V KANCELÁŘI DO NOCI, aby mohla zavolat
na druhý konec Spojených států.

„Ahoj,“ řekla, „ráda bych mluvila s Jimmym Fallonem.“

„Já jsem Jimmy Fallon,“ ozval se netrpělivý hlas dvacetiletého chlapce
na druhém konci linky.

„Výborně, já se jmenuji Randi Siegelová...“

„Randi Siegelová! Já vím, kdo jste!“

Podobnou odpověď Randi neočekávala ani v nejmenším. Ukázalo se, že
v době, kdy se Jimmyho spolužáci na St. Rose College učili z paměti sestavy
fotbalových klubů nebo jména bubeníků oblíbených rockových kapel, on
neúnavně studoval své milované komiky. Zkoumal kariéru herců jako San-
dler a Spade, včetně jejich manažerských týmů, agentů, filmů, televizních
pořadů, jako by z toho měl někde složit nějakou zkoušku.

Jimmy pak Randi vysvětlil, že už od dětství touží po jediné věci: vystu-
povat v *Saturday Night Live*.

Byl naprosto neodolatelný. Po dvouhodinovém rozhovoru mu Randi
nabídla, že ho bude zastupovat. Měla ale ještě jednu otázku.

„Nechceš ještě chvíli počkat a dokončit školu?“ Jimmymu chyběl k bakalářskému diplomu jeden semestr. Randi mu navrhla, že začnou až v létě, aby měl dokončené alespoň nějaké vzdělání, kdyby se herecká kariéra nevyvíjela slibně.

„Ne, ne,“ trval na svém Jimmy. „Já se musím dostat do *Saturday Night Live* a vy to zařídíte, protože znáte Adama Sandlera. Já prostě nic jiného dělat nechci.“

Randi věděla, že je to velmi ambiciózní cíl, který vyžaduje dlouhodobé úsilí, speciálně pro kluka z malého města s nulovými zkušenostmi z branže. Ale z nějakého důvodu mu nedokázala říct ne. Nikdy nepotkala někoho, kdo by byl tak vášnivě zanícený a soustředěný na jediný cíl, jako tenhle ňouma z městečka Saugerties u New Yorku. Jeho herectví bylo velmi syrové, ale Randi si na základě svých zkušeností ze zábavního průmyslu myslela, že by to mohl dokázat.

„OK, tak do toho jdeme,“ řekla.

V lednu 1996 tedy Jimmy opustil školu a přestěhoval se do Los Angeles. Randi Siegelová mu šest měsíců domlouvala vystoupení v malých místních klubech. Pak najednou lidé ze *Saturday Night Live* vyhlásili konkurs, protože z jejich týmu odcházeli tři herci a bylo je potřeba nahradit. Randi pracovala s jedním z odcházejících umělců, Davidem Spadem, zatahala za pár nitek a zařídila mladému Jimmymu Fallonovi, že měl svůj sen najednou na dosah: mohl vystoupit na konkursu v klubu Comic Strip.

A TEĎ TAM STÁL. Čistá tvář, zpocený, v ruce vlasatou figurku. Před ním seděl Lorne Michaels a zástup hollywoodských potentátů.

Když Jimmy po třech minutách skončil, publikum mu zdvořile zatleskalo. Michaels se ani jednou nezasmál, přesně podle své reputace. Ani jedinkrát. Jimmy šel domů a čekal, jak to dopadne.

Konečně přišly výsledky: do *Saturday Night Live* si vybrali Tracy Morganovou, Anu Gasteyerovou a Chrisse Kattana. Všichni se v zábavním průmyslu pohybovali už dlouhé roky. Nováček Jimmy, kterému pozvánku zařídila díky svým kontaktům jeho manažerka, byl zdrcen.

„Jestli byl skvělý? Stoprocentně,“ říká Randi.

A lidé ze *Saturday Night Live* si řekli: „Budeme si ho pamatovat.“